

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Överklagandenämnd för studiestöd — Zweden) — MCM/ Centrale studiestödsnämnden

(Zaak C-638/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Artikel 45 VWEU – Gelijke behandeling – Sociale voordelen – Verordening (EU) nr. 492/2011 – Artikel 7, lid 2 – Financiële steun voor het volgen van hoger onderwijs in een andere lidstaat – Woonplaatsvereiste – Alternatief vereiste van maatschappelijke integratie voor studenten die niet binnen de lidstaat wonen – Situatie van een student met de nationaliteit van de steunverstrekende staat die al sinds zijn geboorte woonachtig is in de staat waar hij studeert]

(2023/C 24/04)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Överklagandenämnden för studiestöd

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MCM

Verwerende partij: Centrale studiestödsnämnden

Dictum

Artikel 45 VWEU en artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij niet in de weg staan aan een regeling van een lidstaat die de toekenning, aan het kind van een persoon die de lidstaat van ontvangst waar hij werkte heeft verlaten en is teruggekeerd naar de eerstbedoelde lidstaat, waarvan hij de nationaliteit heeft, van financiële steun voor een studie in de lidstaat van ontvangst afhankelijk stelt van het vereiste dat het kind een band heeft met de lidstaat van herkomst, in een situatie waarin het kind sinds zijn geboorte in de lidstaat van ontvangst woont, en de lidstaat van herkomst andere onderdanen die niet aan het woonplaatsvereiste voldoen en die een dergelijke financiële steun voor een studie in een andere lidstaat aanvragen ook aan de voorwaarde van een band onderwerpt.

⁽¹⁾ PB C 53 van 15.2.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Den Haag — Nederland) — X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zaak C-69/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Artikelen 4, 7 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Verbod van onmenselijke of vernederende behandeling – Eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven – Bescherming bij verwijdering, uitzetting en uitlevering – Verblijfsrecht op medische gronden – Gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven – Richtlijn 2008/115/EG – Derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt – Medische behandeling met het oog op pijnbestrijding – Behandeling niet beschikbaar in het land van herkomst – Voorwaarden waaronder de verwijdering moet worden uitgesteld)

(2023/C 24/05)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X

Verwerende partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dictum

- 1) Artikel 5 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, gelezen in samenhang met de artikelen 1 en 4 en artikel 19, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moet aldus worden uitgelegd dat

het zich verzet tegen de vaststelling van een terugkeerbesluit of een verwijderingsmaatregel ten aanzien van een derdelander die illegaal op het grondgebied van een lidstaat verblijft en lijdt aan een ernstige ziekte wanneer er ernstige en gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene in het derde land waarnaar hij zou worden overgebracht zal worden blootgesteld aan een reëel risico dat de door die ziekte veroorzaakte pijn in geval van terugkeer aanzienlijk, op onomkeerbare wijze en snel zal toenemen omdat de enige doeltreffende pijnbehandeling in dat land verboden is. Een lidstaat mag geen strikte termijn vaststellen waarbinnen een dergelijke toename van de pijn moet intreden opdat die toename in de weg kan staan aan dit terugkeerbesluit of die verwijderingsmaatregel.

- 2) Artikel 5 en artikel 9, lid 1, onder a), van richtlijn 2008/115, gelezen in samenhang met de artikelen 1 en 4 en artikel 19, lid 2, van het Handvest van de grondrechten,

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich ertegen verzetten dat de bevoegde nationale autoriteit de gevolgen van de verwijderingsmaatregel zelf voor de gezondheidstoestand van een derdelander alleen in aanmerking neemt om te onderzoeken of de derdelander in staat is om te reizen.

- 3) Richtlijn 2008/115, gelezen in samenhang met artikel 7, alsmede de artikelen 1 en 4, van het Handvest van de grondrechten,

moet aldus worden uitgelegd dat

- zij niet vereist dat een lidstaat een verblijfsvergunning toekent aan een illegaal op zijn grondgebied verblijvende derdelander wanneer tegen die derdelander geen terugkeer- of verwijderingsmaatregel kan worden uitgevaardigd omdat er zwaarwegende en gegronde redenen zijn om aan te nemen dat hij in het land van bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico dat de door zijn ernstige ziekte veroorzaakte pijn snel, aanzienlijk en op onomkeerbare wijze toeneemt;
- de gezondheidstoestand van deze derdelander en de zorg die hij wegens die ziekte op dat grondgebied ontvangt, door de bevoegde nationale autoriteit samen met alle andere relevante gegevens in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling of het recht van de betrokkene op eerbiediging van zijn privéleven eraan in de weg staat dat jegens hem een terugkeerbesluit of verwijderingsmaatregel wordt uitgevaardigd;
- de vaststelling van een dergelijk besluit of een dergelijke maatregel geen inbreuk maakt op dat recht op de enkele grond dat de betrokkene, in geval van terugkeer naar het land van bestemming, wordt blootgesteld aan het risico dat zijn gezondheidstoestand verslechtert, wanneer een dergelijk risico niet de door artikel 4 van het Handvest vereiste minimale ernst heeft.

(¹) PB C 163 van 3.5.2021.